

Als we echt menen dat ieder kind de beste kansen verdient....

Het is zondagochtend 7 maart als ik deze reactie schrijf op wat de verkiezingsprogramma's van de grootste partijen hebben opgenomen over de Jeugdzorg en de belangen voor kinderen en gezinnen.

Hierbij geholpen door Jeugdzorg Nederland die alle programma's heeft doorgewerkt en er een overzicht van heeft gemaakt.

Als ik alle programma's op een rijtje zie dan zou het in de nieuwe coalitie, het nieuwe kabinet goed moeten kunnen komen met de kansen voor kinderen en gezinnen. Van de samenhangende kennis ben ik bij sommige partijen echt wel meer onder de indruk dan bij andere partijen. Maar een stemadvies ga ik hier niet geven.

Wat ik wel graag wil is een aantal hoofdlijnen meegeven aan welke coalitie / welk kabinet dan ook. De mooie woorden en beloften uit de verkiezingsprogramma's moeten namelijk gerealiseerd worden. En als een kabinet effectief wil zijn voor kinderen en gezinnen in de komende jaren, dan *moeten* deze hoofdlijnen gevolgd worden.

1. We moeten stoppen met kinderen de rekening te laten betalen van de plek waar ze geboren worden. Zowel op individueel gezinsniveau waar we al lang kunnen weten dat er beperkingen voor een kind gaan komen door de beperkingen van hun ouders. Als op en wijk- en stadniveau. Kinderarts Erik Steegers zei al: "Je postcode is bepalender dan je genetische code". En dit weekend in het NRC: "Je buurt bepaalt je leven". We moeten een ontwikkeling inzetten naar een 'positieve jeugd- en gezinshulpverlening'. (in parallel met positieve gezondheid). Op dit moment dweilen we met de kraan open. Gebruik inhoudelijke kennis en gebruik data om te anticiperen op mogelijke risico's voor kinderen en gezinnen.
Bijzonder in dit thema is de rol van de huidige Jeugdbeschermingsketen. Jeugdbescherming is bijna altijd een gevolg van uit de klauwen gelopen problematiek in een gezin. Dat betekent dus: een veel eenvoudiger ingrijpen op het moment dat de problemen nog behapbaar zijn.
2. Verbind onderwijs met een ondersteunend (zorg)team in de wijk voor het primair onderwijs, op stedelijk niveau voor het voortgezet onderwijs. Onderwijs is voor een groot stuk bepalend voor je kansen. En dat betekent dus ook dat onderwijs moet weten met welke problemen kinderen en gezinnen te maken hebben en onderwijs inkluderend moet worden ingericht. Samen met anderen, op maat van de bekende problematiek.
3. De komende periode moet er extra geld naar de Jeugdzorg. Maar dat extra geld moet gekoppeld worden aan inhoudelijke voorwaarden en kwalitatieve voorwaarden voor de inrichting. Anders vallen die extra middelen in een bodemloze put. Kwalitatieve eisen aan het wijkteam, een integraal overleg voor 'op- en afschalen' en het bespreken van gesignaleerde trends (en hoe kunnen we zorgen voor een ontwikkeling die gericht is op 'collectief en preventief' in plaats van 'individueel en probleemgestuurd'). En een specialistisch integraal team dat kan ondersteunen in adviezen, diagnostiek en de beste behandeling in één keer voor het hele gezin.
We moeten ook stoppen met aanbesteden en de huidige 'geldslurpende' inrichting met veel te veel organisaties. In de komende tijd is er veel werk voor de huidige ZZP-ers B.V.'s en grootverdieners. Maar alleen voor een normaal salaris als lid van een team met een gezamenlijk belang voor de wijk, de school, de huisarts.
4. Onzelfzuchtige regie vanuit één gedragen visie. Dit is een plicht voor Ministeries (allemaal), VNG, brancheverenigingen en cliënten- en patiëntenverenigingen. Er is maar één belang en

dat zijn kansen voor kinderen en gezinnen. Gebruik kennis en feiten. Werk met één visie en ophouden met je eigen deelbelangen en kokervisie.

5. We moeten de Jeugdwet verbinden met de Zorgverzekeringswet. Dit geldt absoluut voor de leeftijd van 16-27 en het geldt voor ernstige problematiek van Huiselijk Geweld en Kindermishandeling. We moeten integraal kunnen werken voor en met alle gezinsleden (dus ook ouders) en met alle kennisgebieden (de betekenis van de maatschappelijke basis, de kracht van de kennis van opgroeien en opvoeden en de kracht van trauma-kennis en stoornissen).

Tot slot, aan alle potentiële politici maar ook aan burgers: kunnen we ophouden met “de Jeugdzorg” diskwalificeren? Betrouwbare partijen in “de Jeugdzorg” zijn betrokken bij gezinnen die knel komen te zitten in deze maatschappij of waar u als ouders uw verantwoordelijkheid niet (kunt) nemen.

En ja. Ik ben beschikbaar..... Ik zou de nieuwe coalitie heel graag spreken over mijn dagelijkse wereld en motivatie. En dan kom ik met Mijke die zich snijdt, maar die vooral nooit een betrouwbaar thuis heeft gehad. En dan kom ik ook samen met Michael, die niet bij zijn vader mag wonen omdat zijn nieuwe partner dat niet aan kan en ik weet zeker dat Channah ook graag meekomt. Zij werd het slachtoffer van sextortion. Haar familie geeft haar daarvan de schuld.

Lian Smits, bestuurder Sterk Huis